

מסכת נדה

פרק ה

א. יוצא דפון, אין יושבין עליו ימי טמאה וימי טהרה, ואין חיבין עליו קרבן. רבי שמעון אומר, הרי זה כילוד. כל הנשים מטמאות בבית החיצון, שנאמר (ויקרא ט"ו:י"ט), דם יהיה זכה בבשרה. אבל הזב ובעל קרי, אינן מטמאים, עד שתצא טמאתן לחוץ:

ב. היה אוכל בתרומה והרגיש שנזדעזעו אבריו, אוהז באמה ובולע את התרומה. ומטמאים בכל שהוא, אפלו כעין החרדל ובפחות מכן:

ג. תינוקת בת יום אחד, מטמאה בנגדה. בת עשרה ימים, מטמאה בזיבה. תינוק בן יום אחד, מטמא בזיבה, ומטמא בנגעים, ומטמא בטמא מת, וזוקק ליבום, ופוטר מן היבום, ומאכיל בתרומה, ופוסל מן התרומה, ונוחל ומנחיל. וההורגו, חיב. והרי הוא לאביו ולאמו ולכל קרוביו כחתן שלם:

ד. בַּת שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְיָוֶם אֶחָד, מִתְקַדְּשֶׁת בְּבִיאָהּ. וְאִם בָּא עָלֶיהָ יָבֵם, קִנְיָאָהּ. וְחִיבִין עָלֶיהָ מְשֻׁם אִשָּׁת אִישׁ, וּמִטְמָאָה אֶת בֹּעֲלָהּ לְטֵמֵא מִשְׁכָּב תַּחְתּוֹן כְּעֶלְיוֹן. נִשְׁאֵת לְכַהֵן, תֹּאכֵל בְּתֵרוּמָהּ. בָּא עָלֶיהָ אֶחָד מִן הַפְּסוּלִים, פֹּסְלָהּ מִן הַכֹּהֲנָה. בָּא עָלֶיהָ אֶחָד מִכָּל הָעֲרִיּוֹת הָאֻמּוּרוֹת בְּתוֹרָהּ, מוּמְתִין עַל יָדָהּ, וְהִיא פְּטוּרָה. פְּחוֹת מִכּוֹן, כְּנוֹתָן אֶצְבַּע בָּעֵין:

ה. בֶּן תִּשְׁעַ שָׁנִים וְיָוֶם אֶחָד נִשְׁבָּא עַל יָבִמְתּוֹ, קִנְיָאָהּ. וְאִינוּ נוֹתֵן גִּט עַד שְׁיִגְדִּיל. וּמִטְמָא כְּנֻדָּהּ, לְטֵמֵא מִשְׁכָּב תַּחְתּוֹן כְּעֶלְיוֹן. וּפּוֹסֵל וְאִינוּ מֵאֲכִיל בְּתֵרוּמָהּ. וּפּוֹסֵל אֶת הַבְּהֵמָה מֵעַל גִּבִּי הַמִּזְבֵּחַ, וְנוֹסְקָלָת עַל יָדוֹ. וְאִם בָּא עַל אַחַת מִכָּל הָעֲרִיּוֹת הָאֻמּוּרוֹת בְּתוֹרָהּ, מוּמְתִים עַל יָדוֹ, וְהִיא פְּטוּרָה:

ו. בַּת אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְיָוֶם אֶחָד, נִדְרִיָּה נִבְדָּקִין. בַּת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְיָוֶם אֶחָד, נִדְרִיָּה קִיָּמִין. וּבִדְרִיָּה נִבְדָּקִין כָּל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה. בֶּן שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְיָוֶם אֶחָד, נִדְרִיו נִבְדָּקִים. בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְיָוֶם אֶחָד, נִדְרִיו קִיָּמִין. וּבִדְרִיָּה נִבְדָּקִין כָּל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. קֹדֶם לְזִמְן הַזֶּה, אָף עַל פִּי שְׁאֲמָרוֹ יוֹדְעִין אֲנוּ לְשֵׁם מִי נִדְרָנוּ, לְשֵׁם מִי הִקְדַּשְׁנוּ, אִין נִדְרִיָּהֶם נִדָּר וְאִין הִקְדַּשְׁנוּ הִקְדַּשׁ. לְאַחֵר הַזִּמְן הַזֶּה, אָף עַל פִּי שְׁאֲמָרוֹ אִין אֲנוּ יוֹדְעִין לְשֵׁם מִי נִדְרָנוּ, לְשֵׁם מִי הִקְדַּשְׁנוּ, נִדְרָנוּ נִדָּר וְהִקְדַּשְׁנוּ הִקְדַּשׁ:

ז. מִשָּׁל מִשָּׁלוֹ חֲכָמִים בְּאִשָּׁה. פָּגַה, בַּחֵל וְצָמַל. פָּגַה, עוֹדָה
תִּינוּקָת. בַּחֵל, אֵלֹו יָמִי נְעוּרֶיהָ. בָּזוּ וּבְזוּ, אָבִיהָ זָכָאֵי בְּמַצִּיאָתָהּ
וּבְמַעֲשֵׂה יָדֶיהָ וּבִהְפָּרַת נְדָרֶיהָ. צָמַל, כִּיּוֹן שְׂבָגָרָה, שׁוֹב אֵין לְאָבִיהָ
רְשׁוּת בָּהּ:

ח. אֵיזָהוּ סִימָנִיהָ. רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר, מְשִׁיעֶלָה הַקֶּמֶט תַּחַת
הַדָּד. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מְשִׁיטוֹ הַדָּדִים. בֶּן עֲזַאי אוֹמֵר, מְשַׁתְּשִׁחִיר
הַפֶּטְמָת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, כְּדֵי שְׂיָהָא נוֹתֵן יָדוֹ עַל הָעֶקֶץ וְהוּא שׁוֹקֵעַ
וְשׁוֹקֵה לְחִזּוֹר:

ט. בֵּת עֲשָׂרִים שָׁנָה שְׁלֹא הִבִּיֵּאָה שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת, תָּבִיא רְאִיָּה שְׁהִיא
בֵּת עֲשָׂרִים שָׁנָה, וְהִיא אֵילוֹנִית, לֹא חוֹלְצַת וְלֹא מַתִּיבָמָת. בֶּן
עֲשָׂרִים שָׁנָה שְׁלֹא הִבִּיֵּא שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת, יָבִיא רְאִיָּה שְׁהוּא בֶּן עֲשָׂרִים
שָׁנָה, וְהוּא סָרִיס, לֹא חוֹלֵץ וְלֹא מִיבֵם, אֵלֹו דְּבָרֵי בֵּית הַלֵּל. בֵּית
שְׁמַאי אוֹמְרִים, זֶה וְזֶה בְּנֵי שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, הַזֵּכֶר
כְּדָבָרֵי בֵּית הַלֵּל, וְהַנְּקֵבָה כְּדָבָרֵי בֵּית שְׁמַאי, שְׁהָאִשָּׁה מְמַהֲרַת לְבֹא
לְפָנֵי הָאִישׁ: